

Debreceni Ítéltábla
Bf.III.760/2025/12.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. március 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2025. szeptember 25. napján kihirdetett 2.B.20/2025/29. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A vádlott tulajdonát képező rendszám1 forgalmi rendszámú Audi A5 típusú, alvázszám1 alvázszámú gépjárműre vagyonekobzást rendel el, míg a vádlottal szemben 200.000 (kettőszázezer) forint erejéig elrendelt vagyonekobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja, azzal, hogy az elsőfokú bíróság 2025. április 30. napján előkészítő ülést tartott, határozatát nyilvános tárgyalás alapján hozta meg.

A vádlott telefonos elektronikus levelezési címe: e-mail cím1, telefonos elérhetősége: telefonszám1.

I n d o k o l á s

[1] A Nyíregyházi Törvényszék rendelkező rész szerinti ügydöntő határozatában Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés]. Ezért 4 év 6 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napban állapította meg. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a vádlottal szemben 200.000 Ft erejéig, továbbá a lefoglalt 423.000 Ft, 100 USD, 625 EURO és 400 CZK-ra vagyonekobzást rendelt el, rendelkezett továbbá a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és megsemmisítéséről, valamint elkobzásáról, illetve kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 2.629.113 Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen – a kihirdetést követően nyomban – vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést, míg az ügyészség – a nyilatkozattételre fenntartott három munkanapon belül – az ítéletet tudomásul vette.

[3] A meghatalmazott védő fellebbezését a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 584. § (6) bekezdésében foglaltak szerint írásban részletesen indokolta. Összességében az elsőfokú bíróság által megállapított enyhítő körülmények nagyobb nyomatékára hivatkozva, álláspontja szerint a vádlott bűncselekmény elkövetése óta rendezett életvitelére és a bírói gyakorlatra is figyelemmel a szabadságvesztés mérséklése indokolt, melynek alátámasztására a Budapest Környéki Törvényszék, illetve a Fővárosi Ítéltábla más ügyben hozott ítéleteit csatolta. Indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 606. § (4) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát enyhítse.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.414/2025/2. számú átiratában a védelmi fellebbezést nem találta megalapozottnak. A fellebbezés irányára tekintettel korlátozott felülbírálat keretei között eljárva megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során a perrendi szabályokat betartotta, az irányadó tényállás alapján megalapozott következtetést vont a vádlott bűnösségére és a bűncselekmény jogi minősítése is törvényes, ahogy a büntetéskiszabási körülmények is helyesen kerültek feltárára. Az indokolás [36] bekezdése helyesbítendő csupán - ami vélhetőleg elírási hiba eredménye - azzal, hogy a vádlott közel egy és nem másfél éven keresztül követte el cselekményét. Az enyhítő körülményeket a törvényszék megfelelően értékelte akkor, amikor enyhítő szakasz alkalmazásával állapította meg a szabadságvesztés büntetés tartalmát, amely a cselekmény tárgyi súlyához, kiemelkedő társadalomra veszélyességéhez képest is igen méltányos, annak további enyhítése a büntetési célok ellen hatna. A törvény kötelező rendelkezése ellenére azonban a törvényszék elmulasztott rendelkezni a vádlott tulajdonát képező egyik gépkocsi vagyoneklobzásáról a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján, figyelemmel arra, hogy azt az elkövetés időszakában, 2023. szeptember 11. napján vásárolta, ezért ezen rendelkezés pótlása szükséges, amelynek a súlyosítási tilalom ellenére akadálya nincsen, a Be. 595. § (6) bekezdésére figyelemmel.

[5] Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsülés keretében, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg és az érintett gépjárműre rendeljen el vagyoneklobzást, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[6] A másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének felülbírálatát nyilvános ülésen végezte el, a védő erre irányuló indítványára [Be. 598. § (2) és (5) bekezdés].

[7] A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője nem kívánt jelen lenni, a védő perorvoslati kérelmét az írásbeli indokolással egyezően fenntartotta, amellet kérte, hogy a másodfokú bíróság vegye figyelembe a vádlott együttműködő magatartását, azt, hogy a kábítószer-kereskedelemre irányuló tevékenysége kezdeti szakaszban volt, illetve maradt, továbbá kedvező személyi körülményeit is.

[8] A védelmi fellebbezés nem megalapozott.

[9] Mivel a fellebbezés bejelentésére kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott okból, azaz a büntetés enyhítése céljából került sor (szankciós fellebbezés), az ítéltábla az ítéletnek kizárólag a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül. A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot ez esetben is kiterjesztik az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre, továbbá, mivel a szankciós fellebbezés célja nyilvánvalóan a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása és a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontjában foglaltak a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg, a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezésekre is [Be. 590. § (5) bekezdés a)-d) pont, (5a) bekezdés]. Emellett a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is.

[10] A korlátozott felülbírálat során az ítéltábla mindenekelőtt megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárást a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le, nem vétett sem abszolút, sem olyan relatív perjogi hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárta volna, ilyenre az eljárás résztvevői sem hivatkoztak.

[11] Indokolási kötelezettségének a szükséges körben eleget tett, amelynek feltüntetni elmulasztott jogszabályi alapja a Be. 562. § (2) bekezdése mellett a Be. 561. § (3) bekezdés a)-c) és e) pontjai, valamint az 564. § (4) bekezdése.

[12] Tekintettel arra, hogy a védelmi fellebbezés kizárólag az elsőfokú ítélet büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezése ellen irányult, az ítéltábla a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. Ilyenkor az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes (BH2023.60., Kúria Bfv.350/2022/8.), a Be. 561. § (3) bekezdés c) pontjában meghatározott, a bíróság által megállapított ún. történeti tényállás módosítására nincs lehetőség, kizárólag a kijavításra vonatkozó szabályok szerint elírás, vagy számítási hiba okán van lehetőség annak helyesbítésére. Ennek azonban az a feltétele, hogy a módosítás érdemi változást nem eredményezhet (EBD2019.B.20., BH2022.34., Kúria Bfv.II.241/2021.).

[13] Megállapította, hogy a történeti tényállás a fentieknek megfelelő helyesbítést nem igényelt, ahogyan a személyi rész (elsőfokú ítélet [3]-[4] bekezdés) is teljeskörűen tartalmazta a megállapított tényeket és adatokat.

[14] Az ítéltábla a felülbírálat során nem észlelt továbbá olyan körülményt sem, amely a vádlott felmentését vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé, a törvényszék büntethetőségi akadály hiányában okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a bűncselekmény jogi minősítése is törvényes volt.

[15] A jogi indokolás mindössze a Btk. 2. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak felhívásával egészítendő ki, az egészséget veszélyeztető bűncselekményekre vonatkozó időközbeni jogszabályváltozásra (2025. évi XIX. törvény – hatályos 2025. június 15. napjától) tekintettel, azzal, hogy a bíróság az elkövetés idején hatályos büntető törvény szerint bírálta el a cselekményt, mivel az új szabályozás a vádlottra nem volt kedvezőbb.

[16] A büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a törvényszék teljeskörűen tárta fel a Kúria 56/2007. Büntető Kollégiumi véleményében foglaltak figyelembevételével, mindössze a súlyosító körülményként értékelt hosszabb időn keresztül történő elkövetés volt pontosítandó az ügyészi észrevételnek megfelelően, a történeti tényállás [6] bekezdésében foglaltakkal összhangban, annyiban, hogy a vádlott cselekményét nem másfél, hanem egy éven keresztül folytatta (indokolás [36] bekezdés).

[17] Helyesen rögzítette a büntetés célját [Btk.79.§], a büntetés kiszabás elveit [Btk. 80.§ (1) bekezdés] és pontosan határozta meg az irányadó középértéket [Btk. 80.§ (2) bekezdés] is 12 év 6 hónapban, amelyből a szabadságvesztés tartamának meghatározásánál a bíróságnak ki kellett indulnia. A büntetés kiszabásakor irányadó középértéktől eltérő büntetés kiszabását, amennyiben az eltérés jelentős, indokolni kell (BH2001. 354.). Hangsúlyozni szükséges továbbá, hogy a bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni. Nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk döntő a büntetés meghatározásánál (56. BKv. I. pont), emellett igen hangsúlyos az egyéniesítés, valamint a szankciónak a tett arányához igazodása. A bíróságnak a büntetés kiszabása során a büntetőjog általános elveire és az Alaptörvényből fakadó alkotmányos követelményekre is figyelemmel kell lennie. „A büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségszerűségnek és az ultima ratio elvének” (1214/B/1990. AB határozat).

[18] A szankció arányossága azt is jelenti, hogy a hasonló tett elkövetőit hasonló büntetéssel kell sújtani az elkövetett tethöz és a bűnösség mértékéhez viszonyítva, de az arányosság vizsgálata a sérelem, a kár, a bűnösség foka, a bűncselekmények súlya egybevetését is feltételezi. Az arányosság jelenti a tettarányosságot, de a büntetésnek az

elkövető személyiségéhez is igazodnia kell. A büntetés kiszabása során figyelembe kell venni a bűnelkövető személyi körülményeit is [23/2014. (VII.15.) AB határozat III. rész [42] bekezdés].

[19] A Btk. 82. § (1) bekezdése értelmében a büntetési tételnél enyhébb büntetés szabható ki, ha annak legkisebb mértéke (jelen esetben 5 év) a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel túl szigorú lenne. Ugyanezen szakasz (2) bekezdés b) pontja szerint az (1) bekezdés alapján, ha a büntetési tétel alsó határa 5 évi szabadságvesztés, helyett legkevesebb 2 évi szabadságvesztést lehet kiszabni.

[20] Valamennyi szempontot egybevetve, az ítéltábla egyetértett a törvényszék azon álláspontjával, hogy a vádlottal szemben enyhítő szakasz alkalmazására lehetőség van, a szabadságvesztés büntetés törvényi minimum alatti, ahhoz közeli 4 év 6 hónapban meghatározott tartama azonban kellő, de egyben elegendő, tettarányos, megfelelően egyéniesített és igazodik a bírói gyakorlathoz is, eltúlzottan súlyosnak nem tekinthető, a vádlott büntetlen előélete ellenére sem, különösen a bűncselekmény kiemelt tárgyi súlya miatt. Mindezek okán a védelmi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[21] A törvény erejénél fogva kötelezően alkalmazott közügyektől eltiltás mellékbüntetés arányban álló volt a szabadságvesztés tartamával, ahogy törvényes volt a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára és a beszámításra vonatkozó valamennyi rendelkezés, továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekre, illetve a bűnügyi költség viselésére vonatkozó döntések is.

[22] Az ítéltábla mindössze a vagyonekbevétele alkalmazására vonatkozó egyes rendelkezésekkel nem értett egyet az alábbiak szerint.

[23] A törvényszék a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján, 200.000 Ft erejéig rendelt el vagyonekbevétele a tanúl részére történő értékesítésekből befolyt 200.000 Ft erejéig, mint bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona. Emellett a 2024. április 16. napján a vádlottnál kutatás során feltalált 430.000 Ft-ra, 625 euróra, 400 CZK-ra és 100 USD-ra pedig ún. kiterjesztett vagyonekbevétele rendelt el a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján, amely összegek kábítószer-kereskedeleme ideje alatt történő megszerzését a vádlott nem vitatta és annak ellenkezőjét sem kívánta az eljárás során bizonyítani.

[24] Rögzíti az ítéltábla, hogy a Btk. 74. §-ában szabályozott vagyonekbevétele lényege a bűncselekmény elkövetéséből származó javak elvonása, azaz a bűncselekmény elkövetése előtti vagyoni helyzet visszaállítása. Az intézkedés célja azon vagyon elvonása, amely bűncselekményből eredő, azaz törvénytelen, célja a helyreállítás és a megelőzés. A vagyonekbevétele ugyanakkor a konkrét bűncselekménnyel kapcsolatos vagyon elvonása mellett olyan vagyon elvonására is irányulhat, amelyről a bíróság – a konkrét bűncselekmény

megállapítása nélkül – észszerűen feltételezi, hogy az valamilyen egyéb bűncselekményből származik, ez az ún. kiterjesztett hatályú vagyoneklkobzás, amelyről a Btk. 74/A. § (1) és (2) bekezdései tartalmaznak rendelkezéseket. A kiterjesztett hatályú vagyoneklkobzás 2014/42/EU irányelvben meghatározott funkciója a bűnözés elleni hatékony küzdelem érdekében az, hogy az elkövető bűnösségének megállapítása esetén a konkrét bűncselekménnyel kapcsolatos vagyon mellett, meghatározott feltételek esetén az elkövető további vagyona is elkobozható legyen. Ezen uniós jognak megfelelést célozta a Btk. 74/A. §-ában írt szabályok törvénybe iktatása, 2016. október 28. napi hatállyal.

[25] A fentiek alapján az ítéltábla, bár egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a tanúl részére történt kábítószer értékesítése kapcsán befolyt pénzösszegre a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján 200.000 Ft erejéig szükséges vagyoneklkobzás elrendelése, azonban a kétszeres értékelés tilalmára is figyelemmel ezen összeg leszámítandó a kutatás során lefoglalt 430.000 Ft összegből, míg a fennmaradó 230.000 Ft-ra, 625 EURO-ra, 400 CZK-ra és 100 USD-ra a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján szükséges a kiterjesztett vagyoneklkobzás alkalmazása. Egyetértett az ítéltábla azon ügyészi állásponttal is, miszerint e körbe esett a - nyomozati iratok, illetve a gépjármű nyilvántartási adatai alapján - kétség kívül 2023. szeptember 11. napján a vádlott tulajdonába került és jelenleg is a tulajdonában álló Audi A5 típusú személygépkocsi vagyoneklkobzása is, függetlenül a legális és ismert bruttó jövedelmétől és fizetési kötelezettségeitől, ezért az ítéltábla ezen rendelkezést pótolta, tekintettel arra, hogy a súlyosítási tilalom ellenére a Be. 595. § (6) bekezdése alapján ennek nem volt akadálya.

[26] A fentebb kifejtettek tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a szükséges részében a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta, feltüntetve még az elsőfokú bíróság által tartott előkészítő ülés időpontját, tekintve, hogy a vádlott személyi adatait az előkészítő ülésen rögzítette, emellett helyesbítette azt, hogy az elsőfokú bíróság a határozatát tárgyalások helyett tárgyaláson hozta, mivel a Be. 561. § (1) bekezdése alapján, a Be. 514. § (1) bekezdésében és az 553. §-ában foglaltakra is figyelemmel a tárgyalás egységes egésznek tekintendő megnyitása és berekesztése között. Emellett feltüntetette a vádlott elektronikus levelezési címét és telefonos elérhetőségét a Be. 184. § (2) bekezdés g) pontjára figyelemmel, a Be. 561. § (1) bekezdés b) pontja alapján, az ítélet rendelkezéseinek végrehajthatósága érdekében.

[27] További fellebbezés lehetősége a Be. 615. § (1)-(2) bekezdésében foglalt feltételek hiányában kizárt.

Debrecen, 2026. március 17.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke, Dr. Mocsáry Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Deák Judit s.k. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 2.B.20/2025/29. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. március 17.

Dr. Gömöri Olivér s.k. a tanács elnöke